

Ofelia Prodan (născută în Urziceni, trăiește în Italia) a debutat editorial în 2007, cu *Elefantul din patul meu* (Vinea, 2007; Premiul pentru Debut al Asociației Scriitorilor din București, 2008) și a publicat mai multe cărți, printre care *Călăuza* (Cartea Românească, 2012; Premiul Ioń Minulescu, 2013), *No Exit* (Charmides, 2015; Premiul Național George Coșbuc, 2015; Premiul Național Mircea Ivănescu, 2016), *Elegie allucinogene* (Forme Libere, 2019; Premiul special al președintelui juriului în cadrul Premiului Bologna in Lettere, Italia, 2021), *Clona lu' Ofelia Prodan în aeroplan* (Neuma, 2021; Premiul revistei Familia în cadrul Festivalului Internațional de Poezie Sighetu Marmăției, 2022), *Rezonanța începe când oscilăm pe aceeași frecvență* (Limes, 2021; Premiul pentru carte de autor la Festivalul Internațional de Poezie Getafe-Madrid, Spania, 2023) și *Periodic reciclăm clișeele* (Limes, 2019; Edizioni Ensemble, 2023; Premiul special Virginia Woolf pentru carte de poezie în cadrul Premiului Literar Internațional Nabokov 2023, Novoli-Lecce, Italia, 2024). A fost invitată la mai multe festivaluri internaționale și a fost inclusă în mai multe antologii, printre care *Pour le prix de ma bouche. Poésie roumaine post-communiste* (coord. Jan H. Mysjkin, Les éditions l'Arbre à paroles, Belgia, 2019), *Distanze obliterate. Generazioni di poesie sulla rete* (coord. Alma Poesia, Puntoacapo Editrice, Italia, 2021) și *Rumänische Lyrikanthologie von den Anfängen bis heute*, Band VII (coord. Christian W. Schenk, Dionysos, Germania, 2024). Este membră a Uniunii Scriitorilor din România și PEN Club România.

Ofelia Prodan

TOTEM

LIMES

2024

plantele cresc mai rapid
sub influența muzicii clasice, copiii autiști

rezonează la muzica lui Mozart,

biofotonii bombardează retina cu imagini în culori vii,

fractalii – yantre în mișcare,

neuronii cifrează și descifrează

un univers în miniatură,

creierul uman se autoregenerează subtil,

animalul totem sacrificat

ritualic renaște într-un corp invincibil.

CUPRINS

wild world

Lupii	7
Vânătorul.....	8
Lupta	9
Noile animale	10
Argus	11
Moartea mistrețului	12
Prada	13
Două fete	14
Cântecelul de leagăn.....	15
Lynxul.....	16
Bestia	17
Inima de lavă incandescentă	18
Ultima fiară	20

ce visează algele când dispar

*** (fabulez în sanscrită, am limba bifurcată)	25
*** (tridentul lui Poseidon se înfige ca o ancoră în nisip) .	26
*** (valuri mici îmi mângâie trupul, apa clipocește în urechi)	27
*** (lichidul amniotic se scurge în apa sărată)	29
*** (o țestoasă purtând altă țestoasă pe carapace).....	30
*** (sângele din rana marinarului atrage)	31
*** (motorul subacvatic s-a pleoștit stereotip)	33
*** (mă arunc în apa mării, trupul resimte contactul)	35
*** (facem fotosinteză, suntem hrană pentru moluște).....	36
*** (cerul senin peste marea ca o ciupercă gigantică)	37
*** (scoica împlânzea perla cea mai sidefată din lume)....	38

refracară la medii ostentativ-generoase,.....	43
călătoria mentală în Orientul Extrem,	45
planetele aliniat, alienate, pe orbite eliptice.....	47
păsările, animalele, care ghidează sufletele	49
Sfynxul privește leul în savană,	51
druidul îmbrăcat în alb,.....	53
dacă aș fi o Ioana D'Arc a timpurilor moderne	55
se schimbă traseele existențiale,	57
două adolescente îmbrăcate sexy în negru,.....	59
farmaciile vând și medicamente 100% bio,.....	61
sunt în conexiune cu vibrațiile subtile,	63
pielea acoperită de un exoschelet translucid,.....	65
paradisul promis este chiar Terra,	67
dacă se pierde ceva se câștigă altceva,.....	69

Lupii

Haita de lupi e aproape. Cel bătrân îi conduce.
Blana lui e sură. Urechile ciulite, ochii încă ageri.
Omul doarme sub un copac învelit cu o pătură de lână.
Cerul e negru. Lupul bătrân pândește. Se uită fix
la vena jugulară. Omul se răsucește
și lupul sare. Ceilalți sar și ei. Lupii sfâșie carnea
mârâind unii la alții, arătându-și colții.
Spre ziuă se retrag în vizuini, lăsând lângă
pătura de lână îmbibată de sânge oasele albe, crăpate.

Vânătorul

El e vânătorul. Fiarele i-au sfâșiat carnea tăbăcită
și oasele lui strălucesc în bezna din pădure.
Păsările se așază ca epoleții pe umerii lui.
Trupul lui e torța. Gura lui pâRJolește pădurea.
N-a vânat nimic. Se întoarce și toți îl așteaptă.
Vânătorul le vorbește și cuvintele lui sunt
sunete de fiară și în beznă oasele lui sunt focul
care îi va conduce spre vizuini. Acolo sunt
multe animale cu blănuri moi, calde
ce abia așteaptă să fie jupuite și scoase la mezat.
Acolo se mănâncă de vii între ei și
din sânge iese aburul fierbinte, înnebunitor.

Lupta

Față în față. Mușchii încordați. Ochii unuia în ochii
celuilalt.
Își adulmecă duhoarea trupurilor. Tăcere.
Un foșnet în iarbă, și se aruncă unul asupra celuilalt.
Caninii înfipti adânc în carne. Scheunatul.
Hăcuitul trupului în zbatere, mârâieli răgușite, furioase.
Un soare alb ca varul. Tăcere.
Și deodată urletul prelung ce cheamă puii
slăbănogi, hămesiți, care mai întâi sorb sângele cald,
apoi sfâșie lacomi, înecându-se la fiecare înghițitură,
carnea încă vie.

Noile animale

Un soare roșu scheletic. Peste oasele crăpate
crește o carne neagră, bolnavă. Peste carne o piele
veștedă și peste piele blana deasă, lucioasă.
Ele sunt noile animale ale pădurii. Ele vânează numai
după ce înghit soarele, numai în întunericul reavăn.
Nu-și împart niciodată prada. Se ascund.
Își țin minute în șir respirația. Pândesc sălbăticiunile
care îndrăznesc să se îndepărteze de vizuini.
Lumină. Un foc viu. Vânătorul este aproape.
Ochii lui scapără. Rânjește și dinții lui albi sunt ascuțiți.
Scoate cuțitul și lama lui strălucește în focul viu.
Noile animale îl înconjoară. Sar din toate părțile asupra
lui.
Cuțitul le spintecă trupurile și un sânge negru, vâscos
țâșnește spre cer și din sânge răsare noul soare putred,
bolnav.

Argus

Pe trupul lui gol, mii de ochi și mii de guri
lacome. Înăuntru, turbarea s-a înfipt
precum o căpușă în inima fragedă, în venele
umflate de sânge negru. Muște mari,
de un verde-albastru metalic îi dau târcoale.
Miile de ochi și guri pândesc.
Un vultur zboară în cercuri strânse deasupra.
Își întinde aripile și se năpustește turbat,
cu pieptul larg deschis asupra vulturului.
Vulturul se năpustește asupra inimii lui fragede.
Un urlet prelung, înfiorător încremeni
toate sălbăticiunile. Se prăbuși în prăpastie.
Vulturul îi ciuguli toți ochii și îi supse prin
miile de guri inerte și schimonosite toată turbarea.